

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-04-261 לב נ' כהן ואח'

(ת"ק 16-12-55768 רז נ' כהן ואח')

לפני כבוד הרשמת בכירה יעל מרמור דומב

התובעים:

1. יובל לב
2. אוריאל רז

נגד

הנתבעים:

1. שלומי כהן
2. החצי השני - הכרויות - רק אתה / את בע"מ

פסק דין

1. בפני תביעה שעילתה פיצוי ללא הוכחת נזק בגין משלוח דברי פרסומת לתובעים שלא כדין.
2. נתבעת 2 (להלן: 'הנתבעת') היא חברה שתחום עיסוקה מתן שירותי היכרויות. נתבע 1 (להלן: 'הנתבע') הינו מנהלה של הנתבעת. שני התובעים נרשמו בעבר לאתר ההיכרויות של הנתבעת.

טענות התובעים

3. תובע 1 טוען לפיצוי מכח סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב – 1982 (להלן: 'חוק התקשורת' או 'החוק'). לדבריו, היה רשום בעבר לאתר ההיכרויות של הנתבעים, אולם ביום 19/4/16 ביקש להסירו מרשימת התפוצה באמצעות הודעה בכתב ששלח לכתובת הדואר האלקטרוני service@onlyu.co.il בהתאם להוראות באתר. על אף זאת המשיך תובע 1 לקבל דברי פרסומת לדואר האלקטרוני מן הנתבעת. גם לאחר פניה שניה בבקשה להסרה המשיך התובע לקבל דברי פרסומת מן הנתבעת.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-04-261 לב נ' כהן ואח'

(ת"ק 16-12-55768 רז נ' כהן ואח')

4. לטענת תובע 1, שלחו הנתבעים את דברי הפרסומת שלא כדין, ודברי הפרסומת שנשלחו אינם תואמים את לשון החוק שכן לא מצוינת בהם המילה 'פרסומת'. תובע 1 טוען כי לנתבע אחריות לשיגור דברי הפרסומת בהיותו מנהל יחיד בנתבעת.
5. לאור אלה עותר התובע לפיצוי ללא הוכחת נזק בסך 13,000 ₪, בגין שיגור 13 דברי פרסומת שלא כדין.
6. תובע 2 טוען כי קיבל במשך השנים מאות דברי פרסומת מהנתבעים. את התביעה החליט תובע 2 להעמיד על 20 הודעות דואר אלקטרוני שנשלחו לו, רובן לאחר שביקש להסירו מרשימת התפוצה. תובע 2 טוען כי מעולם לא הסכים לקבלת דברי הפרסומת, וכי על אף ששלח 5 בקשות להסירו מרשימת התפוצה לכתובת הדואר האלקטרוני בהתאם להוראות באתר, המשיך לקבל דברי פרסומת. לטענת התובע פנה גם באמצעות שיחת טלפון למוקד השירות של הנתבעים, אולם גם אז לא הוסר מרשימת התפוצה והמשיך לקבל דברי פרסומת. התובע טוען כי לנתבע 1 אחריות בהיותו מנהל יחיד בנתבעת, וכי בנוסף למשלוח ההודעות שלא כדין מפריס הנתבעים את הוראת החוק בכך שלא צוין בדברי הפרסומת ששלחו כי מדובר בפרסומת.
7. מעבר להפרה זו טוען תובע 2 להפרת חוק הגנת הצרכן בכך שבפרסומות ששולחים הנתבעים מוטעה הצרכן שכן לא ברור מי שולח את דבר הפרסומת. התובע טוען עוד כי בהתנהלותם מפריס הנתבעים חוקים נוספים, אולם העמיד את הסעד המבוקש על פיצוי לפי חוק התקשורת ולפי חוק הגנת הצרכן.
8. בהתאם, עותר תובע 2 לפיצוי בסך של 20,000 ₪ בגין 20 ההודעות שנשלחו תוך הפרת סעיף 30א לחוק התקשורת. בנוסף עותר תובע 2 לפיצוי בסך 5,000 ₪ בגין הפרת חוק הגנת הצרכן.

טענות הנתבעים

9. נתבע 1 טוען כי לתובעים היו בעבר כרטיסי חבר בעסק שלו ומטעם זה נשלחו אליהם הודעות.
10. לטענתו העסק אינו פועל באמצעות חברה והוא עוסק מורשה, בעבר פתח חברה לצרכים מסוימים אולם זו אינה פעילה.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-04-261 לב נ' כהן ואח'

(ת"ק 16-12-55768 רז נ' כהן ואח')

11. הנתבע לא הכחיש כי שלח הודעות לתובעים, כאשר לטענתו חתמו התובעים על תקנון מכוחו אישרו את קבלת ההודעות. עוד לדבריו מנוי יכול לבקש להסירו מרשימת התפוצה ואז לא יקבל הודעות יותר, אולם אם ביצע שינוי בנתוני כרטיס החבר, אוטומטית מוחזר החבר לרשימת התפוצה ונשלחות אליו הודעות התואמות את השינויים שעשה, הכל בהתאם לתקנון עליו חתם. לפיכך טוען הנתבע כי משביצעו הנתבעים שינויים בכרטיס החבר, המשיכו לקבל הודעות גם לאחר שביקשו להסירם מרשימת התפוצה. הנתבע טוען כי גם לאחר שכרטיס החבר של תובע 2 נסגר, ניסה נתבע 2 בתחבולות להירשם לאתר וזאת בחוסר תום לב ולצורך הגדלת סכום התביעה.

דיון והכרעה

12. לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי במסמכים שהובאו בפני, אני סבורה כי יש לקבל את התביעה נגד הנתבעים.

13. טענת הנתבע כי אין חברה בבעלותו לא הוכחה על ידו. מנגד, הציגו התובעים דו"ח רשם החברות בו מופיע שם הנתבעת כחברה פעילה ושמו של הנתבע כדירקטור בה. הנתבע לא הכחיש כי קיימת חברה ואף הבהיר באילו נסיבות פתח את החברה, אולם טען כי הוא פועל כעוסק מורשה ולא באמצעותה. לטענה זו לא הציג הנתבע תימוכין, כאשר תעודת העוסק המורשה שהציג היא משנת 2003. בטענה זו לא די כדי לסתור את טענת התובעים שגובתה בדו"ח רשם החברות, ולפיכך אני משאירה את התביעה נגד החברה – נתבעת 2 - על כנה.

14. סעיף 30א לחוק התקשורת קובע:
"לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק או לנמען לשם קבלת תרומה או תעמולה, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה.

...

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב) רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-04-261 לב נ' כהן ואח'

(ת"ק 16-12-55768 רז נ' כהן ואח')

- (1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);
- (2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;
- (3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1)...

"דבר פרסומת" מוגדר בסעיף: "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת..." ;

"מפרסם" מוגדר בסעיף: "מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישתו של נושא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו..."

15. מעיון בהודעות שהציגו התובעים ברור כי עסקינן בדברי פרסומת שמטרתן לעודד את המקבל להיכנס לאתר ולהצטרף לשירותים השונים. נתבע 1 טען במהלך הדיון בשפה רפה כי מדובר בהודעות שירות, אולם בהמשך זנח טענה זו (שלא נטענה לכתחילה בכתב ההגנה). אין מחלוקת כי שמם ופרטי הנתבעים מופיעים בדברי הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישת השירות המוצע, ומשכך מהווים הנתבעים מפרסמים ששלחו לתובעים דברי פרסומת.

16. הנתבעים לא הצליחו להוכיח את הטענה כי התובעים הסכימו בעת הרישום לאתר לקבל דברי פרסומת. לכתב ההגנה אמנם צורף מסמך דוגמא מטופס הרישום לשירות הנתבעת, אולם לא די בכך כדי להציג הסכמה ספציפית של כל אחד מהתובעים לקבלת דברי פרסומת. משלא הוצגה הסכמה של כל אחד מהתובעים, גם בהצגת התקנון אין די לצורך הוכחת טענה זו.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-04-261 לב נ' כהן ואח'

(ת"ק 16-12-55768 רז נ' כהן ואח')

17. ואולם, גם אם היה בטענה אמת, אין בה כדי להועיל לנתבעים בנוגע למרבית ההודעות. התובעים פעלו בהתאם להוראות האתר וביקשו להסיר מרשימת התפוצה באמצעות פניה למייל שצוין ועל פי ההוראות בדבר הפרסומת. למרות פניות אלה לא הסירו הנתבעים את התובעים מרשימת התפוצה ודברי הפרסומת המשיכו להגיע לתיבת הדואר האלקטרוני שלהם. טעם לפגם קיים גם בתוכן ההודעות ששוגרו שכן המילה 'פרסומת' לא צוינה בהן, וזאת בניגוד להוראת סעיף 30א(ה) לחוק.

18. איני מקבלת את טענת הנתבעים כי ביצוע שינוי בכרטיס החבר מהווה הסכמה מחודשת אוטומטית לקבלת דברי הפרסומת לתיבת הדואר האלקטרוני. מעבר לכך שלא הוכח כי מי מהתובעים ביצע שינוי כלשהו בכרטיס בתקופה הרלוונטית, הטענה אינה עולה בקנה אחד עם הוראות החוק. על מנת לשגר דברי פרסומת נדרשת הסכמה של הנמען, וכזו לא רק שלא הוצגה בשום שלב, התובעים הוכיחו כי הם ביקשו באופן פוזיטיבי להסירם, ויותר מפעם אחת.

19. משלא הציגו הנתבעים הוכחה כלשהי להסכמת התובעים למשלוח דברי הפרסומת, הרי ששיגורם לתיבות הדואר האלקטרוני של התובעים נעשה שלא כדין ותוך הפרת הוראת סעיף 30א לחוק התקשורת. הדברים יפים פי כמה עת הוכיחו התובעים כי ביקשו במפורש שלא לקבל הודעות אלה, והמשיכו לקבלן.

20. הנה כי כן, משהוכיחו התובעים כי הנתבעים שלחו אליהם דברי פרסומת שלא כדין וכי תוכנן אינו עומד בדרישות סעיף 30א(ה) לחוק, הריהם זכאים לפיצוי על פיו. בהקשר זה יצוין כי גם הנתבע הסכים לדברים במהלך הדיון שהתקיים בפני, כאשר ציין כי הוא מוכן לשאת באחריות בנוגע להודעות שהתקבלו מיד לאחר משלוח בקשת ההסרה מרשימת התפוצה.

21. חוק התקשורת מסמיך את בית המשפט לפסוק פיצוי בשיעור של עד 1,000 ₪ עבור כל דבר פרסומת ששוגר שלא כדין, כאשר הסעיף קובע מהן אמות המידה לקביעת היקף הפיצוי (סעיף 30א(ג) לחוק). במסגרת זו על בית המשפט להביא בחשבון את היקף ההפרה, תכלית הסעיף לאכוף ולהרתיע מפני הפרת החוק, וכן עידוד תובעים לממש זכויותיהם באמצעות הגשת תביעות. בהתאם לחוק אין צורך כי התובע אליו נשלחו דברי הפרסומת יוכיח נזק כלשהו.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-04-261 לב נ' כהן ואח'

(ת"ק 16-12-55768 רז נ' כהן ואח')

22. במקרה זה פעלו שני התובעים באופן פוזיטיבי בכדי לגרום להסרתם מרשימת התפוצה ולהפסקת שיגור דברי הפרסומת. רק לאחר שפניותיהם לא נענו, פנו התובעים והגישו תביעה זו לבית המשפט.

23. לעניין גובה הפיצוי לקחתי בחשבון את העובדה כי היה קשר קודם בין הצדדים, נתון המהווה נסיבה מקלה להתנהלות הנתבעים (ראה ת"ק 14-09-44069 זילברג נ' קניה טובה באינטרנט בע"מ (נבו). אין מחלוקת כי לתובעים היה בעבר כרטיס חבר באתר הנתבעים, וכי ההודעות נשלחו לאחר שקיים היה קשר מסוים בין הצדדים. עוד לקחתי בחשבון לזכותם של הנתבעים כי לא הוכח לגביהם עבר סדרתי של תביעות על הפרת חוק התקשורת אף כי נטען לעבר כזה.

24. לחומרה לקחתי בחשבון את העובדה כי התובעים ביקשו מספר פעמים הסרה מרשימת התפוצה, תובע 2 אף באמצעות שיחת טלפון, אולם דבר לא נעשה על ידי הנתבעים לצורך כך. גם העובדה כי לא צוין בהודעות כי מדובר בפרסומת וזאת בניגוד ברור להוראות החוק, אינה מועילה לנתבעים, אם כי יש לומר כי פרטים אחרים הנדרשים בחוק כן מופיעים בהם.

25. איני מקבלת את טענת תובע 2 בנוגע להפרת חוק הגנת הצרכן. התובע לא הצליח להוכיח את הטענה כי הוטעה על ידי הנתבעים במשלוח דברי הפרסומת לתיבת הדואר האלקטרוני שלו. דברי הפרסומת שהוצגו בפני בית המשפט אינם מעידים על הטעיה כלשהי של התובע, קיים ציון שם הנתבעת וכן פרטיה בהודעות.

אין בטענות תובע 2 בדבר הקשיים באיתור הנתבעים לצורך הליך זה כדי להוות הטעיה על פי חוק הגנת הצרכן. דין טענות אלה, שנטענו על ידי שני התובעים ואשר איני ממעיטה מחשיבותן, להיבחן בסוגיית ההוצאות שיפסקו לטובת התובעים במסגרת ההליך.

26. סיכומו של דבר, בשים לב לקריטריונים שהוזכרו לעיל, ולאחר ששקלתי את מכלול הנתונים והנסיבות בתיק, אני קובעת כדלקמן:

הנתבעים, ביחד ולחוד, ישלמו לתובע 1 פיצוי בסך 9,750 ₪ בגין משלוח דברי הפרסומת שלא כדין.

הנתבעים, ביחד ולחוד, ישלמו לתובע 2 פיצוי בסך 15,000 ₪ בגין משלוח דברי הפרסומת שלא כדין.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-04-261 לב נ' כהן ואח'

(ת"ק 16-12-55768 רז נ' כהן ואח')

לאחר שהוצגו בפני מאמצי התובעים באיתור הנתבעים לצורך הגשת התביעה וקיום הדיון, ישלמו הנתבעים, ביחד ולחוד, לכל אחד מן התובעים הוצאות משפט בסך של 1,000 ₪.

התשלומים האמורים לעיל ישולמו בתוך 30 יום ממועד פסק הדין שאם לא כן ישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום פסק הדין ועד לתשלום בפועל.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור על פסק הדין לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום ממועד קבלתו.

ניתן היום, ט"ו תמוז תשע"ז, 09 יולי 2017, בהעדר הצדדים.

יעל מרמור דומב, רשמת בכירה